

278

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

BŘEZEN 2016

Drazí farníci,

v měsíci únoru jsme vstoupili do doby postní, která bude v tomto měsíci vrcholit Svátým týdnem a slavností Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Je to opravdu čas příhodný, jak říká Písmo svaté, k našemu novému a hlubšímu duchovnímu obrození, které má jednoznačný cíl, a tím je upevnění našeho osobního vztahu k Pánu Ježíši a tím i posvěcení našeho života. Z promluv, katechezí a projevů Sv. Otce Františka neustále slyšíme o dobrotě Boží zprostředkované skrze jeho nezměrné milosrdenství. Avšak nikdo nemůže čerpat milost vycházející z Božího milosrdenství, pokud sám po tomto milosrdenství netouží a neprosí o něj. To je jediná, ale nejdůležitější podmínka, protože Bůh se nikomu a nikdy nevnucuje, ale vždy jen nabízí. Pod vlivem událostí ve světě a zvláště v Evropě, které se dotýkají i naší vlasti a které jsou především charakterizovány uprchlickou krizí, je zdůrazňováno, že je naším prvořadým úkolem nasměrovat naše milosrdenství k charitativní pomoci uprchlíkům, kteří prožívají asi nejtěžší období života. Proto je vhodná postní doba vyzývající k odříkání a pokání a tím i ke střídmosti a umožňuje nám darovat něco ze své úspory pro potřeby těch, kteří jsou v nouzi. V naší farnosti můžeme stejně jako v minulých letech přispět do „postní kasičky“, která zcela konkrétním způsobem vyjadřuje naši ochotu myslet na druhého více než na sebe. Přesto si troufám tvrdit, že toto není největší a nejdůležitější projev našeho pokání a obrácení v postní době. Láska k bližnímu, a tedy i všechny formy pomoci a milosrdenství s tím spojené, jsou následkem a přímým důsledkem našeho vztahu k Pánu Ježíši, který nám lásku k bližnímu klade na srdce hned po lásce k Bohu. V žádném případě nechci zlehčovat anebo podceňovat bliženské skutky lásky, ale chtěl bych poukázat na to, že pouze ony opravdu nestačí k pravdivému obrácení a hlubokému prožití doby postní. Jak jsem již zmínil, letošní doba postní je zvláštním způsobem spojena s milosrdenstvím, jehož největším darem je čistě srdce po přijetí svátosti smíření. Proměna, o kterou máme usilovat, je nutně a neoddělitelně spojena s úsilím a doslova a do písmene s bojem proti kolikrát se opakujícím všedním hříchům, které nás mnohdy nepozorovaně a skrytě uvádějí do určité vlažnosti a pohodlnosti právě ve vztahu k našemu Pánu. Stačí nám jen „nějaká“ modlitba, vždyť to máme těžké už dost a co po nás může Pán Bůh chtít ještě více. Chodíme nějak na mši sv., a protože vysloveně nekradu, nepodvádím a nelžu, tak to přece není se mnou tak hrozné. A tak může přijít i otázka, jestli nutně potřebuji sv. smíření, a když už, tak hledám co bych vlastně řekl. S tímto uvažováním a pojetím ostře kontrastují slova sv. Pavla v druhém listě Korintánům: „Jsme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,20). Smiřit se s Bohem je nejdůležitějším a hlavním cílem doby postní a snahy o proměnu života. Toto smíření zahrnuje přímou zaangażovanost do podrobnějšího zpytování svědomí a nedá se „vykoupit“ jenom almužnami. Je třeba proměnit naše srdce, ze kterého vycházejí všechny špatnosti, které nám znemožňují pracovat na proměně jednání. „Neboť ze srdce vystupují špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, krádeže, křivá svědectví, rouhání. To jsou věci, které člověka poskvňují“ (Mt 15, 19-20). Na Popeleční středu jsme slyšeli velký apel proroka Joela: „Roztrhněte svá srdce, a ne pouze šaty, a obraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a plný lásky, slituje se v neštěstí“ (Jl 2, 12). Roztrhnout své srdce znamená velice hluboké a upřímné zpytování svědomí, které je spojené se snahou odstranit z něho povrchnost, pýchu, egoismus, vlažnost, pohodlnost a lenost zvláště v praktikování naší víry, aby se tak člověk mohl znovu obrátit a v jeho srdci přebýval Boží život. Letos bychom měli klást velký důraz na to, jak vypadají naše sv. zpovědi a jakým způsobem se snažíme žít ve smíru s Bohem. Tolik bychom si všichni přáli mír ve světě a tolik po něm voláme, ale ten je neuskutečnitelný, pokud nebude mír v lidských srdcích, který může dát jen Bůh svým odpuštěním a milosrdenstvím. My máme být prvními, kteří přináší pokoj Kristův, který ale přijímáme zvláštním způsobem ve svátosti smíření. Snad to může být jedno z nejlepších předsevzetí pro tuto postní dobu i celý Svátý rok milosrdenství. Toužíte a hojně přijímat smíření, které nám Bůh nabízí ve svátosti, kterou sám ustanovil. Přejí Vám všem, aby Vám letošní doba postní pomohla k opravdové proměně Vašeho srdce, která bude korunována zcela upřímnou a hlubokou svátostí smíření, která dodá do Vašeho života novou radost a pokoj a znovu probudí touhu po intenzivnějším duchovním životě a tím i ochotu k většímu odevzdání a nasazení z lásky k Bohu a k bližnímu. Žehná

BŘEZEN 2016			
1	út	3. postní týden	
2	st	3. postní týden	
3	čt	3. postní týden	
4	pá	3. postní týden připomínka sv. Kazimíra	
5	so	3. postní týden	
6	ne	IV. NEDĚLE POSTNÍ	památka
7	po	4. POSTNÍ TÝDEN připomínka sv. Perpetuy a Felicity	
8	út	4. postní týden připomínka sv. Jana z Boha	
9	st	4. postní týden připomínka sv. Františky Římské	
10	čt	4. postní týden připomínka sv. Jana Ogilvie	
11	pá	4. postní týden	
12	so	4. postní týden	
13	ne	V. NEDĚLE POSTNÍ	
14	po	5. postní týden	
15	út	5. postní týden	
16	st	5. postní týden	
17	čt	5. postní týden připomínka sv. Patrika	
18	pá	5. postní týden připomínka sv. Cyrila Jeruzalémského	
19	so	sv. Josefa, snoubence Panny Marie	SLAVNOST
20	ne	KVĚTNÁ NEDĚLE	
21	po	SVATÝ TÝDEN	
22	út	SVATÝ TÝDEN	svátek
23	st	SVATÝ TÝDEN	
24	čt	ZELENÝ ČTVRTEK – památka Poslední večeře Páně	
25	pá	VELKÝ PÁTEK – památka Umučení a smrti Páně	postní den
26	so	BÍLÁ SOBOTA – den rozjímání o smrti Páně VEČERNÍ VIGILIE SLAVNOSTI ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	
27	ne	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – Boží hod velikonoční	SLAVNOST
28	po	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
29	út	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
30	st	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
31	čt	VELIKONOČNÍ OKTÁV	

...SKRZE BRÁNU BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ...

Vikariátní pout' k Božskému srdci Páně – 1. 4. 2016

V rámci Roku milosrdenství se bude konat 1. dubna 2016 pout' do kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech. V 17.00 začne eucharistická adorace a příležitost ke svátosti smíření. V 18.00 hodin se bude slavit mše svatá. Po mši bude opět následovat nejen eucharistická adorace a příležitost ke svátosti smíření, ale také krátká katecheze na jednotlivá témata.

Farní pout' 2016 do Hrádku u Vlašimi – 2. 4. 2016

Tento rok vyhlásil Svatý otec Rokem milosrdenství – kromě Říma se poprvé v dějinách otevřely Svaté brány také v naší diecézi! Proto budeme tentokrát putovat do kostela sv. Matouše v Hrádku u Vlašimi, kde JE SVATÁ BRÁNA OTEVŘENA, abychom si zde vyprosili odpuštění svých hříchů, získali odpuštění trestů za hříchy (odpustky) a modlili se za Boží pomoc pro naše blízké. Na pout' se vypravíme v sobotu 2. dubna brzy ráno. Čeká nás cesta do Vlašimi a odtud 5,5 km pěšky do Hrádku. A po mši stejně dlouhá zpáteční cesta!

Podmínky pro přijetí jsou uvedeny v bule papeže Františka „Misericordiae Vultus“:

- vykonat alespoň krátkou pout' do jednoho z jubilejních kostelů
- slavit zde svátost smíření a účastnit se mše svaté.
- papež ale také žádá, abychom rozjímali nad milosrdenstvím, vyznali víru a připojili modlitbu na úmysly papeže, které nosí ve svém srdci pro dobro církve a celého světa.

Z organizačních důvodů je nutné se přihlásit s větším předstihem (pro zajištění dostatečné kapacity dopravních prostředků atd.). **Proto více informací** (místo a čas srazu) **obdržíte v přihlašovacím formuláři na webových stránkách. Pokud máte chuť se přidat, prosíme, neodkládejte to.**

Vikariátní pout' k Božímu milosrdenství – 3. 4. 2016

V neděli 3. dubna 2016

„Kopeček Božího milosrdenství“

Černý Most – Irvingova ul.
(stanice metra Černý Most, pak 10 minut pěšky,
zastávky bus Breitcettova anebo Kapitána Stránského)

15.00	Korunka k božímu milosrdenství
15.00–17.00	příležitost ke sv. smíření a k duchovnímu rozhovoru
17.00	mše svatá, celebruje arcibiskup Dominik kardinál Duka
19.00	koncert

Slavnost sv. Josefa

sobota 19. 3. v 8.00

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

úterý 29. 3. v 17.30 v kostele sv. Anny

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 6. 3. (všechny kostely)

Předvelikonoční možnost sv. smíření

úterý 22. 3. v 17.00 mše sv. a příležitost ke svátosti smíření

Pobožnost Křížové cesty

pátek 4., 11., 18. 3. v 17.15

Velký pátek 25. 3. v 15.00 Sv. Prokop

Třetí skrutinium katechumenů

neděle 13. 3. v 9.30 Sv. Prokop

Setkání s katechumeny

neděle 13. 3. cca v 10.30 po mši sv.

Setkání ministrantů

neděle 13. 3. v 17.00

farní centrum

Úklid kostelů

sobota 5. 3. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

Zpovídání ve Svatém roce milosrdenství

podle rozpisu a navíc každý pátek od 17.20 až do konce mše sv.

Bílá sobota – bdění u Božího hrobu

sobota 26. 3. od 9.00 do 19.30

Mše sv. a obřady Svatého týdne a Velikonoc 2016**20. 3. Květná neděle**

8.00 – kostel sv. Anny, mše sv., žehnání ratolestí

9.30 – kostel sv. Prokopa, mše sv., žehnání ratolestí

11.00 – kostel sv. Rocha, mše sv., žehnání ratolestí

17.00 – kostel sv. Rocha, mše sv., žehnání ratolestí

24. 3. Zelený čtvrtek

17.00 – kostel sv. Anny, mše sv.

18.00 – kostel sv. Prokopa, mše sv.

19.30 – kostel sv. Prokopa – Bdění v Getsemanské zahradě

25. 3. Velký pátek

15.00 – kostel sv. Prokopa, křížová cesta

17.00 – kostel sv. Anny, obřady

18.00 – kostel sv. Prokopa, obřady, adorace kříže

26. 3. Bílá sobota a Velikonoční vigilie

9.00–19.30 – kostel sv. Prokopa, bdění u Božího hrobu

19.00 – kostel sv. Anny, mše sv.

19.30 – kostel sv. Prokopa, mše sv., křest dospělých

27. 3. Zmrtvýchvstání Páně

8.00 – kostel sv. Anny

9.30 – kostel sv. Prokopa

11.00 – kostel sv. Rocha

17.00 – kostel sv. Rocha

28. 3. Velikonoční pondělí

9.30 – kostel sv. Prokopa, mše sv., žehnání pokrmů

11.00 – kostel sv. Rocha, mše sv.

Milí farníci,

zkouškové období je za mnou a letní semestr nabírá na síle. První víkend v březnu máme duchovní obnovu pro mladé muže, tzv. Tammím. Je to vždy Pánem pozhnaný čas, ve kterém se snažíme ze sebe vydat maximum, aby ti, kteří k nám přijíždějí, se u nás cítili dobře a načerpali hodně sil. V pátek 11. 3. budeme vést křížovou cestu v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech a poté nám začínají rekolekce, čas ztišení a naslouchání Božímu hlasu v modlitbě. Květnou neděli vstupujeme do Svatého týdne. Velikonoční svátky jsou pro mne silnými dny života s Kristem,

který ve večeřadle prokazuje lásku pokornou službou svým učedníkům a následně prožívá hodiny úzkosti v Getsemanské zahradě. Velký pátek a dutý zvuk přibíjených hřebů, který slyšíme z Golgoty, světlo naděje a znovuzrození ve křtu během vigilie Bílé soboty a radostné ráno Kristova vzkříšení Velikonoční neděle završují největší tajemství naší víry. Všem nám přeji pozhnaný velikonoční čas, abychom se uměli zastavit a prožít svátky v jejich plné hloubce. Myslím na vás a děkuji za všechny vaše modlitby, o které i nadále s Michalem upřímně prosíme.

Flust Miroslav

Ing. Veronika Boháčová (52) je členkou Farní rady, Farní Charitě vede účetnictví. Ekonomie a účetnictví jsou s jejím životem i s její rodinou spojené. Svého času vedla ve farnosti bezplatné počítačové kurzy pro důchodce, aby např. mohli napsat mail vnučatům, napsat žádost na PC apod. Přes vysoké pracovní nasazení se paní Veronika nyní rozhodla pro zajímavý životní krok.

Při vaší práci často jezdíte, jaké je vaše zaměstnání?

Pracuji v auditorské společnosti, provádíme audit převážně zemědělských družstev, objíždíme celou republiku. Jsem věčně na cestách. Například na Opavsku, kde máme hodně zákazníků, zůstáváme týden, 14 dní. K tomu musím stíhat povinnosti, které mám vůči ostatním zákazníkům.

Oblasti ekonomie se ve vaší rodině dědí?

Ano, u nás jsou všichni ekonomové, sestra, bratr, táta, všichni jsme auditori. U nás je účetnictví rodovým zatížením. Táta s námi stále pracuje, je mu 82 let a pracuje.

Jaká je podle vás situace v zemědělství?

Obecně mi přijde, že je na tom zemědělství dobře, po bankovníctví možná nejlukrativnější odvětví. Zemědělci musí správně diversifikovat rizika, když rozloží podnikání do vícero odvětví, nemají problém. Sedět a naříkat nejde, prostě když jednomu odvětví se nedaří, tak ho nemusí rušit, ale dotovat z jiného. Zemědělci jsou na tom dobře, nadřou se dost, ale jsou na tom dobře.

A nyní řekněte o vaší životní změně.

(smích) Začala jsem dálkově studovat fakultu lesní a dřevařskou, tzv. lesárnu na České zemědělské univerzitě, zcela čistě pro potěšení budu lesákem. Studuji provoz a řízení myslivosti. Od malička mě to táhlo k lesu. A to jsem z Prahy, v rodině nikdy žádní lesníci nebyli. Učíme se o lesních květinách, lesní zvířít. Školu dělám s bratrem, můžeme si vzájemně pomáhat. Mám pocit, že jsme tam nejstarší. Musím říci, že studovat bez toho aniž by člověk musel dosahovat nějakých titulů, je fajn.

Vy budete ideální hajná.

(smích) Od dětství jsem si přála vzít si hajného, to se mi nepodařilo, tak budu hajná sama.

Jakou jste si přinesla knihu?

Příběhy z jiného vesmíru od mého oblíbence Marka Vácha, přečetla jsem všechny jeho knihy. Je nabitá pozitivní energií, doporučuji všem si ji přečíst, je tenká, s krátkými kapitolami. Pro všechny, kteří usínají do 5 minut jako já, je ideální i díky tomuto.

Jste sportovní rodina, jaké jsou vaše koníčky?

Rádi jezdíme do Dolomit na lyže, Itálie je plná sluníčka i v zimě, proto jezdíme tam. Konec ledna je ideální čas, kdy můžu odjet, březen a duben je exponovaná doba, to už nikam nemůžu, to nejvíce řešíme audity a daně. Poslední léta jezdím na snowboardu, když děti začaly dorůstat a jezdily na prkně, tak jsem řekla, že to taky vyzkouším. Zalíbilo se mi to. První rok, co jsme bydleli za Prahou, tak jsme běžkovali i u nás. Máme psa, a když se zapojíte za psa, to se jezdí, to je báječné (smích). Také mám velkou zahradu, a tak většinu volného času trávím na jaře a v létě na zahradě. A běžně provozuji turistiku, se sousedy se dáme dohromady a jdeme např. pochod Praha-Prčice.

Máte dospělé děti, jak mají rodiče období puberty mj. v oblasti víry ustát?

Každé dítě to prožívalo jinak, když některé nechtělo chodit do kostela, nenutili jsme ho a říkali si, že nezbyvá než se za to modlit, vše výborně dopadlo. Teď mám radost, všichni 3 se drží Pána Boha. U nás to nebylo jiné, v pubertě člověk pochybuje, jestli je víra v Pána Boha ta správná cesta, a pak zjistí, že ano, že je to ta nejlepší cesta.

-vh-

P. Marek Vácha, Příběhy z jiného vesmíru, nakladatelství Cesta. P. Marek Vácha je český římskokatolický kněz, teolog, přírodovědec, pedagog a spisovatel. Je farářem lechovické farnosti, přednostou Ústavu etiky na 3. lékařské fakultě UK. Specializuje se na otázky evoluční biologie a lékařské i environmentální etiky. Zúčastnil se dvou expedic do Antarktidy.

Misericordiae Vultus (II. část)

Bula vyhláující mimořádný Svatý rok Milosrdenství

7. „Jeho milosrdenství trvá na věky“ – tento refrén se vrací po každém verši 136. Žalmu, který líčí dějiny Božího zjevení. Moc milosrdenství dává veškerému starozákonnímu dění hluboce spásnou hodnotu. Milosrdenstvím se dějiny Boha s Izraelem stávají dějinami spásy. Neustálé opakování „Jeho milosrdenství trvá na věky“, jako v tomto Žalmu, jako by chtělo prolomit kruh prostoru a času a všechno zasadit do věčného tajemství lásky. Jako by se chtělo říci, že nejenom v dějinách, ale navěky bude člověk pod ustavičně milosrdným pohledem Otce. Ne náhodou zařadil izraelský lid tento Žalm do *Velkého hallelu*, jak je nazýván v nejdůležitějších liturgických svátcích. Ježíš se tento Žalm o milosrdenství modlil před Umučením. Dosvědčuje to evangelista Matouš, když říká, že „potom, co zazpívali chvalozpěv“ (26,30), vyšel Ježíš se svými učedníky na Olivovou horu. Když ustanovil eucharistii jako trvalou památku na Sebe a Svoji Paschu, položil symbolicky toto svrchované gesto Zjevení do světla milosrdenství. V témže horizontu milosrdenství prožíval Ježíš svoje umučení a svoji smrt, vědom si obrovského tajemství lásky, které se naplnilo na kříži. Vědomí, že sám Ježíš se tento Žalm modlil, jej pro nás křesťany činí ještě důležitějším, a zavazuje nás k přijetí tohoto refrénu do naší každodenní modlitby chval: „Jeho milosrdenství trvá na věky“.
8. S pohledem upřeným na Ježíše a na Jeho milosrdnou tvář můžeme zachytit lásku Nejsvětější Trojice. Posláním, které Ježíš obdržel od Otce, bylo zjevit tajemství božské lásky v jeho plnosti. „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8.16), prohlásil evangelista Jan poprvé a jako jediný v celém Písmu svatém. Tato láska je nyní viditelná a hmatatelná v čele Ježíšově životě. Jeho osoba není nic než láska, nezištně se dávající láska. Jeho vztahy k lidem, kteří jej obklopují, vyjevují něco jedinečného a neopakovatelného. Znamení, která činí, zejména vůči hříšníkům, chudým, vyloučeným, nemocným a trpícím lidem, jsou znamením milosrdenství. Všechno v Ném mluví o milosrdenství. Nic v Ném nepostrádá soucit.
- Ježíš před množstvím lidí, kteří jej následovali, a když pozoroval jejich únavu a vysílení, skleslost a dezorientaci, zakoušel k nim v hloubi srdce silný soucit (srov. Mt 9,36). Silou této soucitné lásky uzdravoval nemocné, kteří mu byli přinášeni (srov. Mt 14,14), a několika chleby a rybami sytil velké zástupy (srov. Mt 15,37). Ve všech těchto okolnostech bylo Ježíšovo srdce pohnuto právě milosrdenstvím, kterým četl v srdci těch, s nimiž mluvil, a odpovídal na jejich nejpřavděvější potřeby. Když potkal vdovu z Naim, která provázela svého jediného zesnulého syna ke hrobu, zakusil obrovský soucit s nezměrnou bolestí této plačící matky a jejího syna vzkřísil, aby ji ho vrátil (srov. Lk 7,15). Poté co vysvobodil posedlého v Geraze, pověřil jej posláním: „Jdi domů ke své rodině a vypravuj jim, jak veliké dobrodiní ti Pán prokázal a jak se nad tebou smiloval“ (Mk 5,19). Také Matoušovo povolání zapadá do perspektivy milosrdenství. Když Ježíš procházel kolem Matoušovy celnice, jejich zraky se střetly. Pohledem plným milosrdenství odpustil Ježíš tomuto muži hříchy, překonal odpor ostatních učedníků a vybral si jeho, hříšníka a celníka, za jednoho z Dvanácti. Svatý Beda Ctihodný, když tuto evangelní scénu komentoval, napsal, že Ježíš pohlédl na Matouše se slitováním a vyvolil jej: *miserando atque eligendo*. [7] Tato slova mne vždycky oslovovala, takže jsem si je vzal za své motto.
9. V podobenstvích o milosrdenství Ježíš zjevuje přirozenost Boha, kupříkladu v tom, kde se Otec nevzdá, dokud soucitně a milosrdenstvím neodstraní hřích a nepřemůže odpor. Tato podobenství známe, zvláště tři: o ztracené ovcí, ztracené minci a podobenství o otci a dvou synech (srov. Lk 15,1–32). V těchto podobenstvích je Bůh vždycky představován jako plný radosti, zvláště když odpouští. Nacházíme v nich jádro evangelia i naší víry, protože milosrdenství je prezentováno jako moc, která vše přemáhá, naplňuje srdce láskou a utěšuje odpuštěním. Jiné podobenství nás zase učí křesťanskému životnímu stylu. Na Petrovu otázku kolikrát je třeba odpustit, Ježíš odpovídá: „Nefíkám ti nejvíc sedmkrát, ale sedmdesát a sedmkrát“ (Mt 18,22), a vypráví podobenství o „nelitostném služebníkovi“. Toho si zavolá pán, aby splatil velkou sumu, prosí jej tedy na koleno, a pán mu dluh odpustí. Hned poté však potká jiného služebníka, který jemu dluží pár denárů a na koleno jej prosí o slitování. Odmítne jej však a nechá uvěznit. Jeho pán se to dozví, velmi se rozněvá, zavolá si tohoto služebníka a říká mu: „Neměl ses i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?“ (Mt 18,33). A Ježíš uzavírá: „Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte“ (Mt 18,35).
- Podobenství obsahuje hluboké poučení pro každého z nás. Ježíš prohlašuje, že milosrdenství není pouze Otcovo jednání, ale stává se kritériem k pochopení, kdo jsou jeho pravé děti. Jsme zkrátka povoláni žít milosrdenství, protože nejprve bylo prokázáno nám. Odpuštění urážek se stává nejjvětelnějším výrazem milosrdné lásky a pro nás křesťany je imperativem, od kterého nemůžeme odhlédnout. Zdá se to obtížné tolikrát odpouštět! A přece je odpuštění nástrojem, který je nám dán do rukou, abychom dosáhli vyrovnanosti srdce. Zanechat zášť, hněv, náslí a pomstu je nezbytná podmínka šťastného života. Přijmeme proto apoštolovu pobídku: „Slunce at' nezapadá nad vašim hněvem“ (Ef 4,26). A zejména naslouchejme Ježíšovým slovům, jimiž učinil milosrdenství ideálem života

a kritériem věrohodnosti naší víry: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“ (Mt 5,7). Tímto blahoslavenstvím se v tomto Svatém roce necháme obzvláště inspirovat.

Je jasné, že milosrdenství je v Písmu svatém klíčové slovo, označující Boží jednání vůči nám. Bůh se neomezuje pouze na prohlášení o svoji lásce, ale činí ji viditelnou a hmatatelnou. Ostatně, láska by nikdy nemohla být abstraktním slovem. Pro svou povahu je konkrétním životem: úmysly, postoje a chování se ověřují v každodenních činech. Boží milosrdenství je Jeho odpovědnost za nás. Bůh se cítí odpovědný, přeje si tudíž naše dobro a chce nás vidět šťastnými, plnými radosti a vyrovnanosti. Milosrdná láska křesťanů musí mít stejnou vlnovou délku. Jako miluje Otec, tak milují děti. Jako je milosrdný On, tak jsme i my povoláni být milosrdní jedni vůči druhým.

10. Sloupovím, které nese život církve, je milosrdenství. Věškerá její pastorační činnost by měla být proniknuta něhou, která je určena věřícím; žádné její zvěstování a svědeckví vůči světu nemůže postrádat milosrdenství. Věřohodnost církve prochází cestou milosrdné a soucitné lásky. Církev „prožívá neuhasitelnou touhu nabízet milosrdenství“.[8] Možná, že jsme dlouho zapomínali ukazovat cestu milosrdenství a žít ji. Na jedné straně pokušení požadovat vždy a pouze spravedlnost vedlo k opomenutí, že ta je sice prvním, nezbytným a neodmyslitelným krokem, ale že církev potřebuje jít dál, aby dosáhla vyššího a významnějšího cíle. Na druhé straně je smutné vidět, jak se zkušenosť odpuštění v naší kultuře vytrácí. Dokonce samo toto slovo jako by někdy mizelo. Bez svědeckví o odpuštění však zbývá pouze neužitečný a neplodný život, jako by se žilo na bezútesné poušti. Pro církev znovu nadešel čas chopit se radostné zvěsti o odpuštění. Je čas návratu k podstatnému, abychom na sebe vzali slabosti a těžkosti svých bratří. Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlevá odvalu hledět do budoucnosti s nadějí.

11. Nemůžeme opomenout zásadní učení, které svatý Jan Pavel II. nabídl svou druhou encyklikou *Dives in misericordia*, která byla ve svoji době nečekaná a mnohé svým tématem překvapila. Svatý papež především poukázal na zapomnění, do něhož upadlo téma milosrdenství v dnešní kultuře: „Současné myšlení se snad ještě více než v dřívější době staví proti milosrdnému Bohu a pokouší se i pouhý pojem „milosrdenství“ odstranit ze života i ze srdce člověka. Samé slovo a výraz – milosrdenství – jako by přivádělo do úzkých člověka, který se ještě více než jindy v historii cítí být pánem a díky nesmírnému a dosud nepoznanému rozvoji vědy a techniky si podmanil zemi (srov. Gn 1,28). Takové podmanění země, chápané pouze jednostranně a povrchně, neponechává žádné místo pro milosrdenství... Proto se také v současné situaci církve a světa mnoho lidí a mnoho společenství, vedených živým citem víry, přirozeně a sami od sebe utíkají k Božimu milosrdenství“.[9]

Kromě toho svatý Jan Pavel II. odůvodnil naléhavost zvěstovat a dosvědčovat milosrdenství v soudobém světě takto: „Vede nás k tomu láska k člověku a všemu, co je lidské a co je podle mínění mnoha dnešních lidí ohroženo nesmírným nebezpečím. Kristovo tajemství... mne zavazuje, abych hlásal milosrdenství a milosrdnou Boží lásku, zjevenou ve stejném Kristově tajemství. Toto tajemství mne rovněž vybízí, abych se k tomuto milosrdenství obracel a vyzýval je v dnešním obtížném a rozhodujícím období dějin církve a světa.“[10] Toto jeho učení je dnes aktuální více než předtím a zasluhuje si, aby bylo v tomto Svatém roce oživeno. Bereme si za svá další jeho slova: „Církev žije svým pravým životem, když vyznává a hlásá milosrdenství – nejvýše obdivuhodnou vlastnost Stvořitele a Vykupitele – a když přivádí lidi k pramenům Spasitelova milosrdenství, které sama s teží a spravuje.“[11]

12. Církev má poslání zvěstovat Boží milosrdenství, které je tepajícím srdcem evangelia, skrze něž má dosáhnout srdce a mysl každého člověka. Kristova nevěsta si osvojuje jednání Božího Syna, který vychází vstříc všem a nikoho nevyklučuje. V naší době, kdy je církev zapojena do nové evangelizace, si téma milosrdenství žádá, aby bylo podáváno s novým nadšením a novým pastoračním přístupem. Pro církev a věrohodnost jejího zvěstování je určující, aby žila a dosvědčovala milosrdenství v první osobě. Její jazyk a její gesta mají předávat milosrdenství, pronikat do lidských srdcí a vybízet lidi, aby hledali cestu zpět k Otci.

První pravdou církve je Kristova láska. Těto lásce, která se projevuje odpuštěním a sebedarováním, církev slouží a zprostředkovává ji lidem. Proto, tam kde je církev, musí být zřetelné Otcovo milosrdenství. V našich farnostech, společenstvích, ve sdruženích, hnutích a vůbec všude, kde jsou křesťané, by každý měl mít možnost najít oázu milosrdenství.

13. Chceme tento Jubilejní rok prožít ve světle Pánova slova: *Milosrdní jako Otec*. Evangelista přináší Ježíšovo učení: „Budte milosrdní jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36). Je to životní program, který je náročný a stejně tak plný radosti a pokoje. Ježíšův pokyn je určen těm, kdo slyší Jeho hlas (srov. Lk 6,27). Abychom byli schopni milosrdenství, musíme tudíž nejprve naslouchat Božimu Slovu. To znamená obnovit hodnotu mlčení při rozjímání Slova, které nám je určeno. Takto lze rozjímat Boží milosrdenství a osvojovat si je jako vlastní životní styl.

[7] Srov. Om. 21.

[8] Evangelii gaudium, 24.

[9] O Božím milosrdenství, 2.

[10] Ibid. 15.

[11] Ibid. 13.

Pravoslavná církev se začala v Čechách rozvíjet od druhé poloviny 19. století, mimo jiné v souvislosti s rozvojem slavjanofilství, náklonnosti k Rusku i určitého pohledu na cyrilometodějské tradice. V Praze získali pravoslavní nejprve (roku 1874) do pronájmu monumentální kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí. Přestupy Čechů k pravoslaví však nebyly nijak masové (Karel Sladkovský nebo Karel Kramář představovali spíše ojedinělé výjimky). Po vzniku republiky pravoslavných věřících v Praze výrazně přibýlo především v souvislosti s příchodem emigrantů z Ruska, zmítaného občanskou válkou a postupně ovládnutého bolševiky. Pro pohřby pravoslavných věřících byla vyhrazena nejuvýchodnější část Olšanských hřbitovů, kde byl v letech 1924-25 postaven

Chrám zesnutí přesvaté Bohorodice.

Ruská obec neměla status právnické osoby, a tak bylo nutné využít jednání přes prostředníky. Bylo rozhodnuto založit pohřební bratrstvo (Uspenské bratrstvo, tedy Jednotu pro pohřbívání pravoslavných ruských občanů a pro ochranu a udržování jejich hrobů v Československu). Mezi povinnosti bratrstva patřilo pochovávaní nemajetných zemřelých na své náklady a vztyčování křížů na jejich hrobech. Stavbu chrámu bylo možné uskutečnit díky příspěvni mnohých dobrovolníků, mezi významné podporovatele jeho stavby patřili především manželé Karel a Naděžda Kramářovi, kteří sehnali většinu z potřebných prostředků, sami přispěli významnou částkou a jsou zde také pohřbeni.

Nevelká čtvercová centrála s půlkruhovou apsidou má předsíňku nad vstupem do krypty, nad níž se zdvihá zvonička zakončená dvojítm štítem a štíhlou cibulkou. Stanová střecha kostela je završena válcovou lucernou zakončenou širokou cibulovou bání charakteristického tvaru pravoslavných kostelů. Chrám byl inspirován tradiční ruskou církevní architekturou, především tzv. Pskovským uměním. To se vyvinulo ze stylu Novgorodského, vyznačuje se však skromnějším řešením a především zvonicí a tzv. krylcou – přístavkem před vchodem do chrámu nad schodištěm. Autorem návrhu stavby byl architekt Vladimír Alexandrovič Brandt.

Interiér je vyzdoben freskami ruských malířů Rjzanova, Levického, Jaskovského a dalších. Skici mozaik a maleb zpracoval v letech 1926-1928 Ivan Bilibin. Mozaiky byly zhotoveny již na konci dvacátých let dílnou M. Foersterové, malby však až v průběhu druhé světové války.

158. Viktor III.

(1027 – † 16. září 1087)

Viktor III. se narodil kolem roku 1027 jako Daufar z Beneventa a náležel k rodině lombardských vévodů. Byl jediným synem svého otce, který očekával, že se syn ožení a bude mít děti. Daufar však cítil, že byl povolán k řeholnímu životu.

Jeho otec byl v roce 1047 zabit na bojišti a Daufar využil té příležitosti a odloučil se od rodiny jako poustevník. Avšak jeho příbuzní jej donutili vrátit se do svého domova v Beneventu, kde byl držen pod přísným dohledem. Podařilo se mu však utéci a přijal jako útočiště klášter La Cava. Po čase se se svou rodinou dohodl, opustil klášter a uchýlil se do opatství svaté Sofie v Beneventu, kde přijal řeholní jméno Desiderius.

Asi po 5 letech zaujal pozornost papeže Lva IX., který jej povolal do Říma. Tam se seznámil s mnichy z kláštera Montecassino, kteří na něj tak silně zapůsobili, že se přiřadil k jejich komunitě. Dostal nové řádové jméno Desiderio. V roce 1057 byl opět povolán do Říma, kde mu byl sdělen papežský úmysl vyslat jej jako delegáta do Konstantinopole.

Papež Štěpán IX. (1057 – 1058), který byl dříve opatem kláštera Montecassino, chtěl (i vzhledem ke své nemoci) urychleně vykonat volbu svého nástupce.

Byl jím zvolen Desiderius a za trvání jeho úřadu dosáhl tento známý klášter vrcholu své slávy. Došlo k přestavbě kostela a rozšíření dalších budov, na němž se podíleli vysoce kvalifikovaní umělci z Lombardie i Konstantinopole. Díky této spolupráci vznikaly u klášteře

Vlastní jméno nebo rod:	Daufar z Beneventa
Původ:	Lombardie
Datum narození:	asi 1027
Místo narození:	Benevento, Itálie
Datum zvolení:	24. 5. 1086
Datum smrti:	16. 9. 1087
Místo smrti:	klášter Montecassino
Místo pohřbu:	klášter Montecassino
Pontifikát:	1 rok, 3 měsíce, 23 dny

nové umělecké formy. Opat Desiderius též dbal na duchovní růst mnichů, jejichž počet zvýšil na 200, a vyžadoval velmi přísně dodržování řádových pravidel.

V roce 1059 jej papež Mikuláš II. (1059 – 1061) jmenoval kardinálem.

Když v roce 1085 zemřel papež Řehoř VII., přesídlil Desiderius z Říma do kláštera Montecassina, protože se oprávněně domníval, že by přicházel v úvahu jako kandidát při volbě papeže. Přesto byl 24. 5. 1086 na Petrův Stolec zvolen, ale vzhledem k nepokojům v Římě se uchýlil opět do kláštera Montecassina a až 9. května 1087 byl konsekrován na biskupa. Poté přesídlil do Říma, ale vzhledem ke své vážné nemoci svůj úřad prakticky nevykonával. Z toho důvodu se znovu odebral do Montecassina, kde 16. září 1087 zemřel.

Jeho nástupcem byl zvolen Urban II. (1088 – 1099).

Dne 23. července 1887 byl Viktor III. prohlášen papežem Lvem XIII. za blahoslaveného. V seznamu světců katolické církve je jeho jméno zapsáno u data 16. září.

Den	Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Út Ez 1, 1-28	Vidění Hospodinovy slávy
2.	St Ez 2, 1-3,3	Prorokův úkol
3.	Čt Ez 3,4-27	Poslání
4.	Pá Ez 4, 1-17	Obléhání Jeruzaléma
5.	So	
6.	Ne Ez 5, 1-17	Vlasy. Národ zahyne
7.	Po Ez 6, 1-14	Vyhlazení modlářů
8.	Út Ez 7, 1-27	Ohlášení konce
9.	St Ez 8, 1-18	Znesvěcení chrámu modloslužbou
10.	Čt Ez 9, 1-11	Trest začne od chrámu
11.	Pá Ez 10, 1-22	Hospodinova sláva nad cheruby
12.	So	
13.	Ne Ez 11, 1-25	Trest nad předáky
14.	Po Ez 12, 1-28	Přesídlení krále i lidu
15.	Út Ez 13, 1-23	Proti lživým prorokům
16.	St Ez 14, 1-23	Proti modlářům
17.	Čt Ez 15, 1-8	Neužitečná réva
18.	Pá Ez 16, 1-43	Jeruzalém, žena nevěrná
19.	So	
20.	Ne Ez 16,44-63	Kenaanský původ Jeruzaléma
21.	Po Ez 17, 1-24	Podobenství o vrcholku cedru
22.	Út Ez 18, 1-32	Každý bude trestán za svůj hřích
23.	St Ez 19, 1-14	Nářek nad královským domem
24.	Čt Ez 20, 1-17	Hříchy otců
25.	Pá	
26.	So Ez 20, 18-44	Hříchy synů
27.	Ne Ez 21, 1-37	Meč Hospodinův
28.	Po Ez 22, 1-31	Jeruzalémské ohavnosti
29.	Út Ez 23, 1-34	Ohola a Oholíba
30.	St Ez 23,35-49	Dvě sestry: Samaří a Jeruzalém
31.	Čt Ez 24, 1-27	Jeruzalém kypícím hrncem

Kniha Ezechiel (hebr. *Jehezkvél*, řec. *Iezekiél*) je starozákonním spisem, jenž se v židovské Bibli nachází hned po Jeremjášově proroctví, v katolické po proroctví Bárukově. Ve své knize se prorok obrací na spolence v babylonském zajetí, a to ve dvou obdobích: před pádem Jeruzaléma (597–586 př. Kr.) a po něm (586–572 př. Kr.). Protože se zajatci uklidňovali jistotou, že Bůh nemůže dopustit zkázu Jeruzaléma a chrámu, Ezechiel upozorňuje, že trestem za hříchy bude právě pád jejich města; rovněž ale neuniknou Božímu trestu národy, které ponižily Izrael.

Po pádu Jeruzaléma prorok posílňoval zajatce v důvěře k Bohu. Jeho proroctví je bohaté na obrazy a podobenství (např. kapitoly 17, 21, 27, 31), podrobně jsou popsány i proročké vize a různé symbolické úkony. Co se týče stylu, kniha Ezechiel nedosahuje takové literární čistoty jako Izajáš nebo Jeremjáš, často v ní nacházíme arameismsy (nespisovná hebrejská slova, ovlivněná mluvenou aramejštinou).

Milí přátelé naší Charity,

v loňském roce naše charita zorganizovala před Velikonocemi společné pečení, letos bychom zkusili pro změnu vybírat už hotové pečivo, jako v předešlých letech. Myslím, že bude jednodušší a pohodlnější upéct ho doma ve své troubě a kuchyni. Prosím všechny, kdo by nám chtěli přispět, aby přinesli své výrobky do kostela sv. Prokopa na Velikonoční pondělí 28.3. v 9:30 hodin před boční oltář P. Marie, kde je kněz požehná, a následně je odvezeme do azylových domovů v Praze. Budeme vděční za jakékoli druhy pečiva – velikonoční beránky, mazance ale i „civilní typy“ – bábovky, koláče, buchty atd.

Polední ateliér

Na Květnou neděli – 20. března – po mši sv. nabídne Polední ateliér své „velikonoční“ výrobky: zdobená vajíčka, svíčky, přání apod. Výtěžek je určen na opravy a údržbu kostelů naší farnosti.

Václava Hilbertová

Farní postní kasička

V naší farnosti se už potřetí budeme snažit o to, aby nám doba postní pomohla k opravdové přípravě na Velikonoce a zároveň naše odříkání a sebezápory prospěly našim bližním, kteří jsou v nouzi.

Jak to funguje?

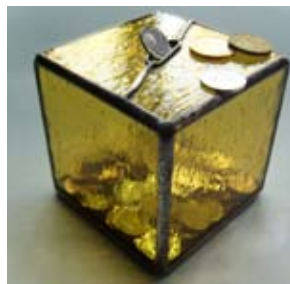
Každý zájemce se může 40 dní postit tím, že ušetří konkrétní částku, kterou si pak dá stranou a buď průběžně každou neděli během půstu, nebo na konci postní doby vhodí do speciální postní kasičky, která bude umístěna v kostele sv. Prokopa.

Komu tím pomáháme?

V minulosti jsme pomáhali bezdomovcům a trapistickému klášteru v Novém Dvoře. Letos výtěžek z toho, co jsme si odřekli, bude věnován rodině křesťanských uprchlíků z Iráku, která k nám na jaře bude přidělena nadací Gen21.

Výtěžek z letošní farní almužny bude použit na renovaci bytu pro tuto křesťanskou rodinu. Zjistili jsme z dotazníků, že lidé v naší farnosti se chtějí o takovou rodinu uprchlíků postarat. Přihlásilo se přes 30 jednotlivců i rodin, kteří by si chtěli tento úkol vzít na starost a chtěli pravidelně poskytovat svůj volný čas a této rodině tak pomáhat v novém domově. Zároveň se naši farníci zavázali pravidelně dodávat přes 9 000 korun měsíčně na výdaje této rodiny.

Také bychom tento byt chtěli zařídit alespoň tím nejnútnejším – nábytkem, spotřebiči, nádobím, atd. Peníze z letošní farní almužny budou použity k tomuto účelu.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; Milada-Provinska@seznam.cz; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou živo-taschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drát-kují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lek-torka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2016. Nová skupina „hledajících“ začala svá setkávání 15. května 2015, další začíná opět *po Velikonocích v roce 2016*.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vitem Uherem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně, *termín roku 2017 bud ještě upřesněn*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2016 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁴⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordinářem, 4krát ročně
v tridentském ritu

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut
předě mši výstav Eucharistie

³⁾ v adventní době roráty

⁴⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 29. 2. 2016	
výše dluhu (úvěr)	4 024 344,30 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (únor 2015):	15 413 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3-Žižkov; administrátor: P. Vít Uher;
 redaktorka: Dana Bartošová, grafická úprava: Petra Tejnická. Příspěvky mohou být redakčně upravovány.
 Náklad: 350 ks; tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz; výrobní cena: 10 Kč.
 Děkujeme za váš příspěvek

NEPRODEJNÉ

BŘEZEN 2016

278

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky